

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

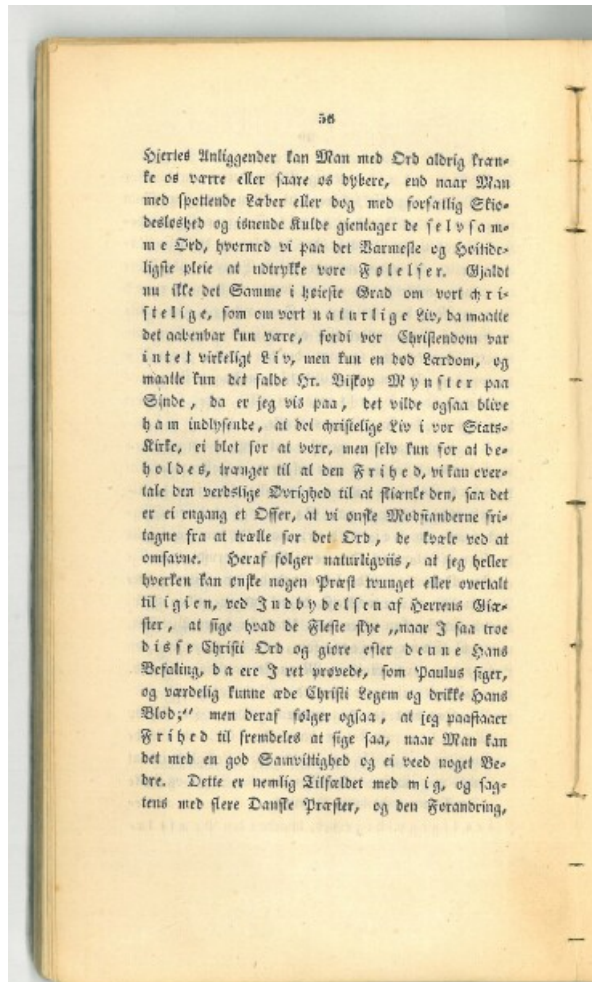
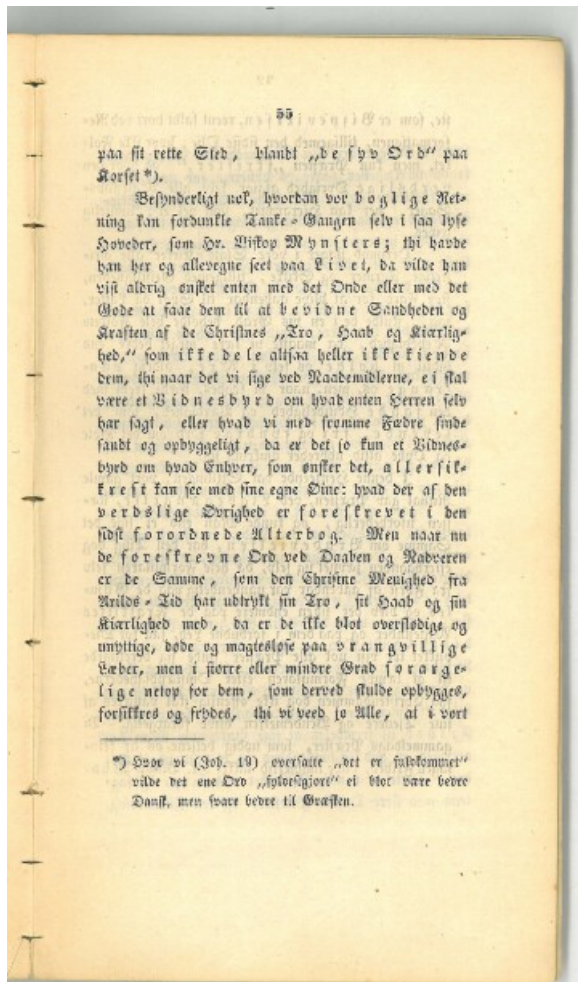
Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

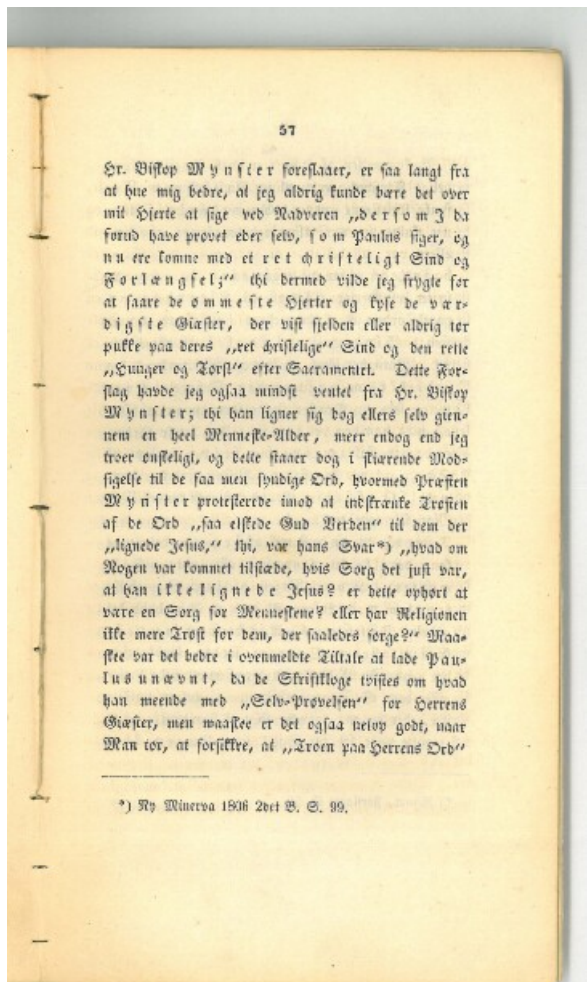
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 55. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm2133/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

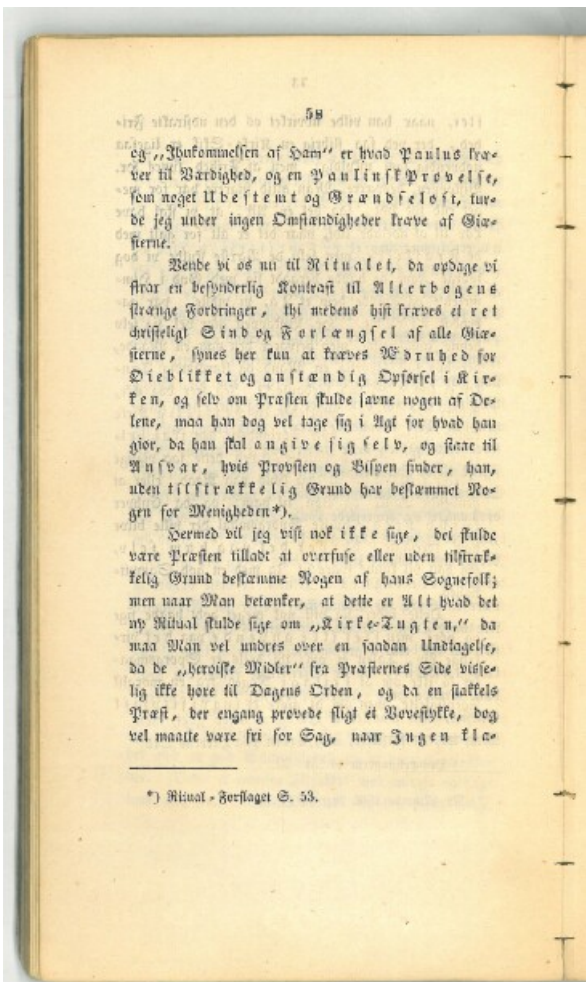
[Læs CC0-erklæringen](#)

Er. Biskop Nyngø foreslaaer, er saa langt fra at hne mig bedre, at jeg aldrig kunde bære det over mit Hjerte at sige ved Nadveren „Der som I da forud have prøvet eder selv, som Paulus siger, og nu ere komne med et ret kristeligt Sind og Forlængsel;“ thi dermed vilde jeg frygte for at faare de ommeste Hjertes og Lyse de værdigste Gæster, der vist sjelden eller aldrig tør puffe paa deres „ret kristelige“ Sind og den reite „Sung og Kors!“ efter Sacramentet. Dette Forslag havde jeg ogsaa mindst ventet fra Hr. Biskop Nyngø; thi han ligner sig dog ellers selv gienem en heel Menneste-Alder, mere endog end jeg troer ønskeligt, og dette skæner dog i skærende Modsigelse til de saa men syndige Ord, hvormed Præsten Nyngø protesterede imod at indskrænke Trosten af de Ord „saa elskede Gud Verden“ til dem der „Agnede Jesus;“ thi, var hans Syar*) „hvad om Noget var kommet tilstede, hvis Sorg det just var, at han ikke lignede Jesus? er dette ophørt at være en Sorg for Menneffene? eller har Religionen ikke mere Trost for dem, der saaledes sørge?“ Maaske var det bedre i ovennævnte Tilfælde at lade Paulus uanset, da de Skriffløge vises om hvad han menede med „Selv-Prøvelsen“ for Herrens Gæster, men maaske er det ogsaa velog godt, naar Man tør, at forstille, at „Troen paa Herrens Ord“

*) Ny Minerva 1836 2det B. S. 99.

og „Bakommelsen af Gaa“ er hvad Paulus lever til Værdighed, og en Paulinisk Prøvelse, som noget Ubestemt og Grandfælsomt, turde jeg under ingen Omstændigheder træve af Gæsterne.

Wende vi os nu til Ritualet, da opdage vi strar en besynderlig Kontrast til Alterbogens strange Forbringere, thi medens hvi træves et ret kristeligt Sind og Forlængsel af alle Gæsterne, synes her kun at træves Vdræthed for Dieblicket og anstændig Dyforsel i Kirken, og selv om Præsten skulde savne nogen af Delene, maa han dog vel tage sig i Agt for hvad han gjør, da han skal angive sig selv, og staa til Ansvar, hvis Provsten og Biskopen finder, han uden tilstrækkelig Grund har bestaaet Noget for Menigheden*).

Dermed vil jeg vist nok ikke sige, det skulde være Præsten tilladt at overføre eller uden tilstrækkelig Grund bestaae Noget af hans Sognesfolk; men naar Man betænker, at dette er Alt hvad det ny Ritual skulde sige om „Kirke-Tugten;“ da maa Man vel undres over en saadan Undtagelse, da de „herovise Midler“ fra Præsternes Side vistnok ikke hore til Dagens Orden, og da en saakket Præst, der engang prøvede sig et Boveskyffe, dog vel maatte være fri for Sag, naar Jagen fik

*) Ritual-Forslaget S. 53.